

BEDANKT VOOR DEZE AVOND

Eenakter

door

HENK W. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEDANKT VOOR DEZE AVOND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paul - 1e verkoper, 50 jaar, arrogant

Jan - 2e verkoper, 45 jaar, gespannen

Bobby - 3e verkoper, 42 jaar, naïef

Carolien - vrouw van Paul, 47 jaar, kattig

Nel - vrouw van Jan, 42 jaar, zakelijk

Thérèse - vrouw van Bobby, 32 jaar, kinderlijk (aantrekkelijk)

PLAATS VAN HANDELING:

De huiskamer van Paul en Carolien.

Inrichting huiskamer: Naast wat men afhankelijk van ruimte en eigen inzicht wil plaatsen, is in elk geval nodig: een tafel met daarom heen vier eetkamerstoelen; een zithoek, bestaande uit een salontafel met een bankje of twee fauteuils; een bar of iets dergelijks. De kamer heeft twee binnendeuren.

Scène 1

Wanneer het doek opgaat, is er niemand in de kamer aanwezig. De telefoon gaat over. De deur gaat open en Paul komt binnenstormen. Kennelijk gestoord bij het aankleden, zonder das, zijn overhemd helemaal loshangend over zijn broek. Al lopende richting telefoon poogt hij de knopen van zijn overhemd vast te maken. Het is een mobiel apparaat en het toestel bevindt zich niet op de lader.

PAUL: Barst! Waar zwerft dat ding nou weer rond? *(kijkt om zich heen maar ziet hem niet liggen. Schreeuwt)* Carolien! *(loopt terug, opent de andere deur en vanuit de deuropening)* Carolien, waar heb je de telefoon gelaten?... Misschien op de bank? Daar schiet ik veel mee op. *(loopt naar de bank en kijkt. Vindt hem dan onder een kussen. Verontwaardigd)* Onder een kussen. *(schakelt het apparaat in)* Met Paul van... Ja, sorry, ik was boven en de telefoon was zoek... Hoe handig handig kan zijn ja... als je 'm weet te vinden... Zeg het 'ns?... Ja... Geen afzeggingen... ook daarvan niet... Ik ga er maar vanuit dat ze gewoon komen... Dat wel... je kunt na al die jaren moeilijk zeggen dat ze niet meer welkom zijn. Bovendien, we hebben nu twee maal twee paren... voor een enkele keer geen bezwaar maar... eh... Daar komt nog bij, dat zover ik gehoord heb, zij nog steeds van niets weet... Geen idee hoe hij dat doet... Heel pijnlijk, ja!... Nou ja, we merken het wel... *(verbaasd)* Jullie komen níét?... Barst! Nee, sorry... Ik trek een knoop van de boord van een mouw... van mijn overhemd... Gespannen?... Ik? Waarom zou ik?... Jammer dat jullie niet komen... Mag ik de reden daarvan weten...? ...Hoe komt dat zo ineens?... Sylvia?... Ja... ja... vervelend... Begrijp ik ja... ja... Nou, sterkte dan maar... Zal ik doen. *(het telefoongesprek overpeinzende wil hij het toestel weer onder het kussen leggen. Realiseert zich dan waar hij mee bezig is en brengt het vervolgens naar zijn vaste plaats op de lader. Carolien komt de kamer binnen, ze draagt een dienblad met serviesgoed. Paul ontstemd)* Hoor jij de telefoon dan niet? Trek ik gatdamme een knoop van mijn hemd.

CAROLIEN: Dat gekerm van die moderne toestellen... ik kan er niet aan wennen, en als ik hem hoor duurt het altijd even voordat het tot mij doordringt dat iemand van mij verlangt dat ik hem ga opzoeken.

PAUL: *(licht geïrriteerd)* Leg hem dan op zijn plek terug. Ik hoorde hem op de slaapkamer. En dan beweer jij dat ik doof begin te worden.

CAROLIEN: Ik niet in de keuken. Kennelijk ongevoelig voor dit soort

geluiden.

PAUL: Of de radio keihard aan? (*frommelt aan zijn mouw*) Wat moet ik nou met dat hemd?

CAROLIEN: Stroop je mouwen maar op.

PAUL: Hoe moet ik dit opvatten, als een advies of een hint?

CAROLIEN: Bij 't afwassen heb ik je niet gezien, ik sta nu alweer enige tijd hapjes klaar te maken en jij hebt nog niet eens de tafels in orde gemaakt. Dat gezeur over zo'n knopie, kijk dan uit je doppen.

PAUL: We hebben genoeg aan één tafel. Gerard belde zo even. Ze komen niet.

CAROLIEN: Mooi op tijd... En waarom... toch niet vanwege...?

PAUL: Iets met hun dochter... Hoe heet ze ook alweer? Sylvia, nogal een verward verhaal, ben ik maar niet op ingegaan. Is die in verwachting?

CAROLIEN: Wie had je aan de lijn? Gerard?

PAUL: (*knikt*) Maakt dat wat uit?

CAROLIEN: Elze deed er vreselijk moeilijk over... Of ik het jou niet wou vertellen want dan zou Paul weten dat jij... Afijn allemaal even geheimzinnig.

PAUL: Kennelijk is het embargo opgeheven.

CAROLIEN: Het zit haar nogal hoog. Ook wel te begrijpen, je eigen dochter en dan met zo'n vent.

PAUL: Ik hoor het alweer, er is het nodige over de tong gegaan. 't Verbaast me, anders is ze nooit zo mededeelzaam en zeker niet tegen jou.

CAROLIEN: Nou ja, 't zal ook wel niet van harte zijn gegaan. Ze had donders goed in de gaten dat ik allang van die affaire van Sylvia en die vent op de hoogte was. Ze hebben al zoveel met die meid te stellen gehad.

PAUL: Nou ja, ze moesten er dringend naartoe, 't kon geen uitstel lijden.

CAROLIEN: (*oppert*) Misschien een miskraam. Zou te hopen zijn.

PAUL: Dat lijkt me een erg voorbarige conclusie. (*toont zijn loshangende boord*) Is er nog een schone?

CAROLIEN: Ik neem aan dat je een volledig uitgerust hemd bedoelt, van alle knopen voorzien? 'k Heb net gewassen vandaag, hangen op zolder. Kijk maar of er al een droge bij is. Ik geef je alleen weinig kans.

PAUL: (*protesteert*) Ik kan toch moeilijk een nat...? (*de deurbel gaat*)

CAROLIEN: Ik ga nu geen knopen meer aannaaien... Schiet nu maar

op! Ik doe wel open. *(gaat af door de deur naar de hal)*

PAUL: Vaker wassen zou misschien een oplossing zijn.

CAROLIEN: *(opent de deur even)* 'k Heb nog een beter idee, een droogtrommel aanschaffen. *(Paul haalt een groen bridgekleed uit de kast en legt dat op de tafel. Keurt even het geheel en gaat dan af door de deur naar boven)*

Scène 2

De deur gaat open, Thérèse, Bobby en Carolien komen binnen.

BOBBY: *(kijkt rond)* Is de baas er niet?

CAROLIEN: Ik weet niet wie je bedoelt, in elk geval is het antwoord: nee.

THERESE: Zo zie je maar weer, Bolletje, niet in ieder huis is de man automatisch de baas... Of mag ik dat niet zeggen?

BOBBY: Jij mag alles zeggen, mijn domoortje, als je daarbij je mond maar gesloten houdt.

CAROLIEN: Paul is nog boven, zich omkleden. Zoals altijd op het laatste nippertje.

BOBBY: *(tot Thérèse)* Paul is toch helemaal mijn baas niet, liefje. Al zou je 't soms wel denken...

THERESE: Niet? Ik dacht al. *(klaagt)* 't Is ook allemaal zo verwarrend momenteel. Ik kan er geen touw meer aan vast knopen...

CAROLIEN: Ze laten overigens vanavond verstek gaan. Ze komen niet.

THERESE: Jan en Nel, sneu, maar heel verstandig van ze.

CAROLIEN: Nee, Gerard en Elze. Ze belden net af.

BOBBY: Toch niet vanwege Jan en Nel? Zou ik erg flauw vinden.

THERESE: Die komen dus wel?

CAROLIEN: *(haalt haar schouders op)* We gaan er maar vanuit. Het is allemaal zo'n onwezenlijk gedoe. Weet ze 't nou wel of weet ze 't nog niet?

THERESE: *(schudt met haar hoofd beslist van nee)* Ze weet het niet! *(tot Bobby)* Nietwaar, schat?

BOBBY: Geen idee? Jij bent kennelijk beter op de hoogte dan ik?

THERESE: *(geschrokken)* Ik dacht dat jij vertelde...?

BOBBY: De laatste keer dat ik Jan gesproken heb, is alweer een week geleden.

CAROLIEN: Laten we er toch maar vanuit gaan dat hem de moed nog steeds ontbroken heeft.

BOBBY: Op de zaak waren we nu niet bepaald boezemvrienden, maar ik heb nu toch echt met hem te doen. Hoelang wil hij dit nog volhouden?

THERESE: Hij is altijd zo akelig serieus, daarbij vergeleken ben jij maar een losse flodder. Bedoel ik niks mee hoor, schat.

BOBBY: 'k Vraag me af of er veel van kaarten zal komen.

CAROLIEN: Hoe wou je anders de avond doorkomen? Praten brengt veel te veel risico met zich mee.

THERESE: Ik ben zo bang dat ik mijn mond voorbij praat.

CAROLIEN: *(tot Thérèse)* Wist jij van Sylvia?

THERESE: Van die Chinees? Wat niemand mocht weten?

BOBBY: *(geërgerd)* Het is geen Chinees, lieve, hoe vaak heb ik je dat nu al gezegd?

THERESE: *(gepikeerd)* Wat maakt dat nu uit, in elk geval, hoe noem je zoiets... Zeg 't is...? Een bootvluchteling. *(wanneer Bobby zijn hoofd van nee schudt)* Wat is er nou dan weer niet goed? *(pruilt)* Jij hebt de nare gewoonte mij altijd voor schut te zetten. Voel ik me weer zo'n domme trut. Nou?

BOBBY: Een afgewezen asielzoeker.

THERESE: Afgewezen? Maar waar maken ze zich dan nog zo druk over? Als ze hem heeft afgewezen... Laat ie het er niet bij zitten?

CAROLIEN: Elze in alle staten. Dat nu net haar dochter zo'n knul tegen het lijf moest lopen.

THERESE: Die komt toch niet zomaar uit de lucht vallen?

BOBBY: Misschien dan niet zo letterlijk als jij bedoelt, maar een groot deel komt gewoon aan op Schiphol.

CAROLIEN: Het schijnt dat ze 'm heeft ontmoet tijdens een vakantiebaantje. Fruit plukken bij een teler. Hij werkte daar illegaal. Kennelijk nogal heet toegegaan tussen die twee...

THERESE: En nou zit zij met de gebakken peren.

BOBBY: Verdomde sneu, voor zo'n leuke meid.

CAROLIEN: Wat je maar leuk vindt.

THERESE: *(lichtelijk verbaasd)* Ik wist niet dat jij haar kende?

BOBBY: Van de verhalen, liefje, van de verhalen van Gerard, die was zo trots als een pauw op z'n dochter.

CAROLIEN: Reken maar dat dit gedonder een veer uit z'n staart is.

THERESE: *(mijmert)* Zou dat soms de reden zijn...? *(merkt dat de anderen haar aankijken)* Nee niks, ik was eventjes de weg kwijt... niks aan de hand... *(kijkt op haar horloge)* Ze zijn wel laat, niks voor hen.

CAROLIEN: Ik moet nodig naar de keuken... *(wil afgaan)*

THERESE: Kan ik soms helpen? Ik loop met je mee... Ik sta hier toch maar te niksen.

CAROLIEN: *(tot Bobby)* Paul zal zo wel beneden komen. *(beiden gaan af)*

Scène 3

BOBBY: Het zou mij niets verbazen als dit ons laatste "verplicht bridgeavondje" zal worden. *(de andere deur gaat open en Paul komt op en laat blijken verbaasd te zijn alleen Bobby aan te treffen)*

PAUL: Je hebt het zeker al gehoord?

BOBBY: 't Verbaast mij niks. Hij durft haar gewoon niet onder ogen te komen.

PAUL: Nel?

BOBBY: Wat dacht je?

PAUL: Dat was wel wat mij opviel. Het eerste wat ie vroeg: of ik wist of Jan en Nel ook zouden komen.

BOBBY: En dat verhaal van Sylvia? De meisjes zijn er vol van.

PAUL: Ik begin er zo langzamerhand schoon genoeg van te krijgen steeds de kastanjes voor hem uit het vuur te moeten halen. Altijd hetzelfde geouwehoer, of Elze heeft een of andere cursus of er is gedonder met Sylvia.

BOBBY: Valt ook niet mee als je schoonmoeder is overleden.

PAUL: Verdomd als het niet waar is. Toen kreeg die altijd de schuld. Maar bij bridge laat ie toch niet gauw verstek gaan.

BOBBY: Hij is altijd de grote animator geweest. Een goeie speler... zoals ook Jan. En van de vrouwen, zeg nou maar eerlijk, is Nel de enige die komt voor het kaarten.

PAUL: Hoe dat allemaal verder moet, ik weet het niet hoor. *(de deur gaat open en Thérèse komt op, in haar hand een schaal met gebak)* Kijk eens aan, jij maakt je alweer nuttig.

THERESE: Ik ben bang dat ze in "Opzij" met een nuttige vrouw toch iets anders voor ogen hebben. *(loopt op hem toe)* Dag, Paul. *(kust hem)* Je ziet er koud uit.

PAUL: *(rilt)* Hoe kun je 't zeggen.

THERESE: Begint de nieuwe verantwoordelijkheid al op je te drukken?

BOBBY: Wat heb jij daar allemaal voor lekkers?

THERESE: Eigenlijk helemaal niet goed voor jullie, al die zoetheid. Moet je die bolle buiken nou eens zien. *(zet de schaal op tafel. Terwijl ze terugloopt geeft ze Bobby een por in zijn buik)* Hè, Bolletje?

BOBBY: Niet meer of minder dan een anatomische wet, een normaal verschijnsel bij vrouwen vóór en mannen ná de menopauze.

THERESE: Met die restrictie, schatje, dat in beide gevallen de inbreng van de man bepalend is.

BOBBY: Wat valt er nou te klagen, per slot is het bij vrouwen maar van

beperkte duur.

THERESE: *(loopt naar de deur en blijft daar nog even staan)* En op een enkele uitzondering na groeit daar tenminste iets moois uit voort.
(gaat af)

PAUL: *(schamper)* Sylvia, om maar een voorbeeld te noemen.

BOBBY: Tja, als het aan haar lag. Voor mij hoeft 't niet meer zo nodig.

PAUL: *(terwijl hij zijn buik bestudeert)* Meent ze dat nou?

BOBBY: Welzeker? O, je bedoelt die buik? Ook dat. Een ander zeer geliefd onderwerp van haar.

PAUL: *(kijkt van zijn buik naar die van Bobby)* Ik vind dat het nogal meevalt.

BOBBY: Met een ding ben ik het volstrekt met haar eens; er zal nooit iets moois uit groeien.

PAUL: Er zijn momenteel ergere dingen om je dik over te maken. *(rilt)*
Hè, dat natte rot hemd aan me kont.

BOBBY: *(onnozel)* Tja, ook weer zoiets, daar schijnen veel mannen last van te krijgen na verloop van jaren.

PAUL: *(geërgerd)* Nee, idioot, Carolien had geen schone voor me, moest er een van de waslijn halen, maar dat kreng is nog helemaal klam. Zo'n ouwe lul ben ik nou ook weer niet.

BOBBY: Ik dacht dat jij met jouw huidige inkomen je wel een droogtrommel kon permitteren?

PAUL: Begin jij ook nog eens een keer? Ik heb een hoop werk moeten verzetten de laatste tijd en wát voor werk, zeg maar gerust dat ik een rot klus heb moeten klaren. Dat heeft men gewaardeerd, mag ik er dan alsjeblieft een paar centjes bij krijgen.

BOBBY: Trouwens, een droogtrommel schijnt helemaal niet doelmatig te zijn voor overhemden, heb ik mij laten vertellen, ze komen er helemaal verkreukeld uit. Jouw onkreukbaarheid daarbij in ogenschouw nemende.

PAUL: 'k Vind dat jij bitter weinig te klagen hebt. Naar mijn mening ben jij er aardig ongeschonden uitgekomen. Heb jij trouwens aan die likeur gedacht?

BOBBY: Zoals je zegt, gedacht: ja!

PAUL: Toen je hier op de stoep stond zeker?

BOBBY: De supermarkten mogen dan wel lang open blijven, voor dit soort spul zijn ze nog steeds gesloten.

PAUL: Caroline drinkt het, mijn fout, ik had er aan moeten denken.

BOBBY: Ze verwezen mij naar een pompstation.

PAUL: Ik heb je al eens eerder gezegd dat een groot deel van jouw

grapjes mij ontgaat.

BOBBY: 't Spul schijnt licht ontvlambaar te zijn. Blauw, bijna paars.

PAUL: Heb je 't nou, of heb je 't niet?

BOBBY: 'k Dacht dat dit tegenwoordig niet meer voorkwam... *(haalt een flesje uit zijn zak) ...spiritusdrinksters? (geeft het aan Paul)*

PAUL: *(bekijkt het flesje en bergt het dan op)* We weten nu wel dat jij een jonge vrouw hebt waar de vonken al vanaf spatten nog voor een lucifer is afgestroken.

BOBBY: *(terwijl hij zijn hand ophoudt)* Of wordt dit gezien als een geschenk voor bewezen diensten...?

PAUL: Hè? *(voelt in zijn achterzak)* Mijn portemonnee zit in mijn andere zak, ik betaal je morgen op de zaak wel. *(pakt een stel speelkaarten en gooit die hem toe)* Doe iets nuttigs en schud de kaarten.

BOBBY: Had ik toch het idee dat die allang geschud waren? Neem mij niet kwalijk.

PAUL: Ik hoop dat je vanavond je verstand gebruikt en ons dergelijke grapjes bespaart. Ze zouden wel eens verkeerd begrepen kunnen worden.

BOBBY: Waarom zo prikkelbaar? Jan? Of het afzeggen van Gerard?

PAUL: Waarom vertelt ie 't haar verdomme niet gewoon?

BOBBY: Als ik met Nel was getrouwd, weet ik ook niet...

PAUL: Maar hij zet ons wel mooi voor 't blok.

BOBBY: Of hij moet er een bepaalde bedoeling mee hebben.

PAUL: Wat wil jij suggereren?

BOBBY: Ik zeg maar wat; een soort schuldgevoel opwekken.

PAUL: Bij mij? Ik heb hem niet ontslagen, dat heeft Gerard gedaan.

BOBBY: Of juist deze avond gebruiken om...

PAUL: *(fel)* Als ie dat maar uit z'n hoofd laat. *(de deurbel gaat)* Daar leen ik mij mooi niet voor. Ik wil nu wel eens een punt achter dat hele gedoe zetten, gedane zaken nemen nu eenmaal geen keer. *(loopt naar de deur en luistert er aan)* Carolien heeft al opengedaan, ik hoor de stem van Nel. Het spel gaat beginnen. *(toneel slaat donker)*

Scène 4

Nel, Carolien, Bobby en Paul zitten aan de kaarttafel en zijn bezig hun kaarten op kleur te schikken. Thérèse en Jan zitten op de bank.

PAUL: Ik mag beginnen: één ruiten.

NEL: Ik pas!

CAROLIEN: Ik pas ook.

PAUL: Het is niet waar.

BOBBY: 't Spijt me, Nel, ik moet ook passen.

PAUL: Laten jullie mij zitten met één ruiten. Dat levert niets op.

NEL: Lijkt me ook niet noodzakelijk dat jouw spelletjes altijd iets opleveren.

THERESE: 'k Vind het moedig van je, Jan, dat je toch gekomen bent.

JAN: Moedig, hoe kom je daar nu bij?

THERESE: Nou ja, ik bedoel eigenlijk dat je... hoe moet ik het zeggen...?

JAN: Of er ook maar iets te kiezen viel.

THERESE: Je zult het haar toch een keer moeten vertellen.

JAN: Dat maak ik zelf uit.

THERESE: Nog steeds boos op me?

JAN: Boos? Ja natuurlijk ben ik boos.

THERESE: Het spijt me zo, echt... ik was even helemaal de kluts kwijt. Ik weet nog niet wat mij hiertoe dreef... Ik wilde dit eigenlijk helemaal niet... Geloof me.

JAN: Laten we 't nu maar afdoen als een ongelukkig incident. Ik ben ook niet zozeer boos op jou. Het doet me meer pijn. Pijn dat ze jou er ook in betrokken hebben. *(Carolien heeft inmiddels haar kaarten uitgelegd voor haar op tafel, op kleur)*

PAUL: Moet ik het daarmee doen? Met die twee punten?

CAROLIEN: Als ik betere kaarten had gehad, zou ik niet gepast hebben. Zeg nu maar wat ik moet bijleggen?

PAUL: Doe de laagste maar.

NEL: Heb je gehoord, Jan, welk excuus Gerard aanvoerde om niet te komen?

THERESE: O ja, wat afschuwelijk hè, van dat kind en die afgewezen... zoeker...

BOBBY: Schatje, zou je dit niet liever aan Paul overlaten te vertellen, die heeft hem tenslotte aan de telefoon gehad.

PAUL: Ho, wacht eens even, die verhalen komen van jullie. Hij heeft mij afgebeld en als reden genoemd, problemen met Sylvia, geen woord meer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto